

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.384 van 17 oktober 2003
in de zaak A. 106.103 /X-10.399.**

In zake : Didier HESPEL,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat T. HOSCHET,
 kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
 Sint-Maartenstraat 53

tegen :

 het Vlaamse Gewest,
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat M. van DIEVOET,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Koningsstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Didier HESPEL op 18 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 18 april 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingesteld tegen de beslissing van 12 oktober 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hem de regularisatievergunning wordt verleend voor het aanleggen van een tuin op een perceel gelegen te Herent, Schoonzichtlaan, kadastraal bekend Sectie D, nr. 35f7;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie en het verzoek tot voortzetting van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 15 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. HENDRIX die, loco Advocaat T. HOSCHET verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 14 september 1999 de regularisatievergunning aanvraagt voor het aanleggen van een tuin; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent op 13 december 1999 de regularisatieaanvraag weigert; dat verzoeker op 5 januari 2000 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 12 oktober 2000 beslist het beroep in te willigen; dat de gemachtigde ambtenaar op 31 oktober 2000 beroep instelt tegen deze inwilligingsbeslissing bij de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 18 april 2001 beslist het beroep in te willigen; dat dit thans de bestreden beslissing is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie met betrekking tot zijn belang stelt wat volgt :

"Inderdaad dateert de aanvraag tot regularisatie van 8 september 1999.

Het betreffend decreet van 18 mei 1999 is in werking getreden op 1 mei 2000, hetzij na de aanvraag tot regularisatie.

Dit decreet bestond derhalve niet op het moment van de aanvraag van regularisatie.

(...)

Dit decreet stelt duidelijk dat eerst een certificaat moet worden bekomen en dat slechts dan de regularisatievergunning wordt aangevraagd.

Evenwel was in casu de regularisatie reeds aangevraagd op het moment dat deze nieuwe regelgeving van kracht is geworden. Inderdaad was de

administratieve procedure reeds hangend in graad van beroep bij de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams Brabant.

Zelfs indien wordt aanvaard dat dit certificaat ook kan worden verleend terwijl de regularisatie reeds werd gevraagd, dan nog dient gesteld dat deze regelgeving van kracht is geworden op 1 mei 2000 en geen terugwerkende kracht heeft, zodat zij niet van toepassing kan zijn op reeds lopende zaken.

Derhalve kan Mevrouw de Auditeur zich niet steunen op dit artikel om te stellen dat conculant geen belang zou hebben.

Dit algemeen rechtsprincipe dat een wet geen retro-actieve werking heeft, werd ook reeds uitvoerig uiteengezet in het verzoekschrift tot nietigverklaring en in de memorie van wederantwoord (...).

Dit algemeen rechtsbeginsel van de niet retro-activiteit van wetten is o.m. verwoord in art. 2 B.W.

Het Arbitragehof (...) heeft hieromtrent duidelijk gesteld dat het principe van de niet-retroactiviteit van de wetten een algemeen rechtsbeginsel is, en dat het verlenen van terugwerkende kracht aan regels een rechtsonzekerheid doet ontstaan.

Hier wenst conculant eveneens nogmaals op te merken dat ook de gemachtigde ambtenaar conculant als rechtsonderhorige heeft geplaatst in een situatie die op hem, gelet op de niet-retro-activiteit, niet van toepassing is.

De nieuwe wetsbepaling was immers niet van toepassing op deze zaak, en het Ministerie had het beroep van de gemachtigde ambtenaar dan ook als onontvankelijk moeten afwijzen";

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O., zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de bevoegde vergunningverlenende overheid hoe dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat zulks geen retroactieve toepassing op de bouwaanvraag inhoudt van de op 1 mei 2000 - i.e. na het indienen van de aanvraag - in werking getreden regelgeving, maar een toepassing is van het principe dat de vergunningverlenende overheid, wanneer zij uitspraak doet over een bouwaanvraag, er als orgaan van het actief bestuur toe gehouden is de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik dat zij over de aanvraag uitspraak doet; dat verzoeker derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het

voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partij hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoeker niet het vereiste belang heeft bij het beroep; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.